

God erkennen

De Franse componist, Charles Gounod, merkte over Mozart het volgende op. ‘Toen ik twintig was, zei ik: “Ik.” Toen ik dertig was, werd dat: “Ik en Mozart”. Toen ik veertig was, zei ik: “Mozart en ik.” Nu ik zestig ben, zeg ik, simpel en oprecht: “Mozart”.’

Op vergelijkbare wijze kunnen wij spreken over geestelijke groei, over de erkenning van God. Als we jong zijn, zeggen we: “Ik.” God komt weinig voor in onze gedachten. Na een tijdje gaan we oog krijgen voor Hem en ons denken wordt dan: “Ik en God.” Het is heel waarschijnlijk, dat we er niet openlijk voor uitkomen. Later, als Gods geest in ons werkt en onze gedachten vormt, en *‘zowel het willen als het werken in ons werkt’* (Filippenzen 2: 13), komt God op de eerste plaats en zeggen we: “God en ik.” Als Hij ten slotte Degene is om Wie ons leven draait, als we Hem erkennen, is het ‘ik’ uit beeld en zeggen we, simpel en oprecht: “God.”

Naar die top brengt Paulus ons! Meerdere malen spreekt hij erover. Mag ik u enkele schriftplaatsen geven? Romeinen 11: 36, 1 Corinthiërs 11: 12 en 2 Corinthiërs 5: 18. Slaat u ook open: Romeinen 1: 16 en Efeziërs 1: 11. Rondt u deze kleine studie af met Efeziërs 1: 17 en Kolossenzen 1: 9 en 10.

Naar John Essex